

[Kulturministeren]

Der er uklarhed om, hvad der egentlig var baggrunden for, at man i sin tid gennemførte et kommunalt bidrag for unge, der søgte den frie grundskole, og ikke gjorde det samtidig for efterskolen. Det er ikke muligt – som jeg også har svaret udvalget – med sikkerhed at efterspore, om der beror en egentlig aftale om, at når man ikke lovfæstede et bidrag, når det gjaldt efterskoleelever, så var det, fordi der lå en aftale. Det kan jeg hverken afkræfte eller bekræfte. Men jeg vil sige, som fru Marianne Jelved vist gjorde det, at den praksis, som vi har set gennemført i kommunerne igennem en årrække, i hvert fald kunne bekræfte, at den opgave har kommunerne taget alvorligt, idet de jo som hovedregel har givet en rimelig støtte til elever, der søger disse skoleformer.

Det er mit håb, at vi vil kunne komme i en ny situation, hvor kommunerne vil fortsætte den udmærkede praksis, hvor staten og kommunerne i fællesskab deler nogle af de omkostninger, der knytter sig til at give en elevstøtte. At staten alene og suverænt betaler de 85 pct. af de godkendte driftsudgifter, er en anden sag. Men vi har jo elevstøtteordningen netop for at sikre, at det er en alsidig skolemulighed, således at så mange unge som muligt, hvis de ønsker det, kan søge den form for undervisning.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger til ordførerne ud over dette generelle, som har dækket, så vidt jeg kan se, de fleste indlæg.

Fru Pernille Forchhammer stillede spørgsmål om indtægtsskalaen. Det er i hvert fald en overvejelse, man kan gøre sig inden for de bestående rammer, at hvis det viser sig med den udvikling, der har været igennem de senere år af forskellige grunde, at der er en gruppe, navnlig når det gælder mellemindkomsterne, som ikke får den hjælp fra støtteordningen, som den nuværende skala lægger op til, så kan der være grund til at se på, om vi skal justere skalaen. Det er jeg helt klar til at vende tilbage til i drøftelserne med Folketingets partier.

Fru Pernille Forchhammer spurgte også om forhandlingerne med skoleorganisationerne om besparelserne. Der kan jeg bekræfte, som det er sagt af flere, at jeg har haft en drøftelse med foreningerne, en konstruktiv drøftelse, synes jeg, hvor de har ønsket nogle ændringer i forhold til de forslag, jeg har fremsat i finanslovsforlaget for 1991.

Skoleorganisationernes ønsker er nu indarbejdet i et nyt sæt af ændringsforslag, og derfor mener jeg, at den sag er bragt på plads på en ordentlig måde. Jeg værdsætter i øvrigt den tradition, der er for, at der er mulighed for at drøfte sådanne forhold på en ordentlig måde, uden, skal jeg sige til SF's ordfører, at vi dermed i Folketinget fralægger os muligheden for at være dem, der til syvende og sidst træffer beslutningerne. Det gælder også i forhold til KL.

Fru Merete Aarup citerede formanden for Kommunernes Landsforening, Thorkild Simonsen, for at have sagt, at hvis Folketinget ville lovgive om de kommunale tilskudsordninger til disse elever, så stod det selvfølgelig Tinget og regeringen helt frit for, men det ville naturligvis betyde, at der så skulle ske en regulering af bloktilskuddene. Derfor ligger det klart, at der ikke kan gennemføres lovindgreb, der pålægger kommunerne noget ud over den frivillige ordning, uden at det er staten, der kommer til at betale, og det vil jeg godt understrege over for SF's ordfører, ordføreren for forespørgerne. Det er altså ikke muligt at gennemføre lovgivning, uden at det er staten, der skal betale.

Det er også grunden til, at vi ikke kan støtte det dagsordensforslag, som SF har fremsat, hvor hensigten og det ideelle er godt nok; det tror jeg ikke vi er meget uenige om. Men man må vel sige, at her er finansieringen ikke klaret af, sådan som dagsordenen er formulert. Jo, det er den: det er staten, der skal betale. Det ville også betyde, at staten pludselig også skulle til at dække alle de frivillige tilskud, som kommunerne i dag yder, ind, så det ikke blot var merudgiften, men hele udgiften, staten skulle dække. Det synes jeg er problematisk.

Hr. Povl Brøndsted fortolkede den del af dagsordenen fremsat af fru Pernille Forchhammer, som gik på forhandlingen. Det er rigtigt – og jeg understreger det gerne – at det er regeringen, det er ministeren, der må forhandle med i dette tilfælde Kommunernes Landsforening, men det er også lagt op i dagsordenen på en sådan måde, at jeg som tidligere lovet i øvrigt vil holde Folketingets partier orienteret og drøfte det med dem, når tiden er klar til det.

Hr. Lysholm Christensen rejste spørgsmålet om den mulighed, der i dag er for at oprette frie skoler, og på hvilken måde en række forskellige organisationer og kommuner engagerer sig i en sådan oprettelse af skoler. Det synes jeg heller